

Posudek rigorózní práce

Katedra kulturologie FFUK Praha

Název práce: **James Hillman a post-jungióanské školy**

Jméno doktoranda: **Mgr. Hanuš Šparlinek**

Konzultant: **Doc. PhDr. Vladimír Borecký, CSc.**

Ve své rigorózní práci rozšřiruje doktorand svou zdařilou diplomní tézi z roku 2004 o kulturologických aspektech archetypální psychologie amerického autora Jamese Hillmana. Jeho rozšřření se opřrá o rozsáhlé studium u nás málo známých materiálů publikovaných převážně v angličtině.

Podstatným přínosem je první, zcela nově koncipovaná kapitola podávající přehled a klasifikaci postjungovských škol. Vychází z díla britského jungiána Andrew Samuelse, který přistoupil kriticky ke klasifikačním postupům Gerharda Adlera, Michaela Fordhama a N. Goldenbergové a rozpracoval plausibilní kategorizační model, kombinující teoretická a klinická hlediska postjungovské psychologie, která představují přijatelný vzor pro orientaci v relativně nepřehledné a obtížně zmapovatelné oblasti. Při tom doktorandova práce není pasivně referující, ale kriticky pojatá a opřrá se o vlastní obeznámenost s řadou děl současných následovníků Jungovy analytické psychologie.

Ve zbývajících čtyřech kapitolách jsou jen drobné obměny a doplňky oproti původní práci věnované problematice archetypů, snů, smrti a daimonia. V celku ale dostává práce diferencovanější podobu a vzhledem k doktorandovu zaujetí předmětem je příslibem dalšího studia a publikačních aktivit. Problematice analytické psychologie není u nás věnována pozornost, kterou by si zasloužovala a informace o ní jsou velmi fragmentální a sporé. V tom smyslu jsme mu i navrhovali, zda by se nechtěl tématice věnovat v doktorandském studiu.

Metodologicky se autor opírá při svém studiu postjungovské problematiky o Ricouerovo rozlišování mezi reduktivními a restitutivními hermeneutikami, což mu umožňuje rozlišovat vlivy klasické psychoanalýzy (zejména S. Freuda), popřípadě vlivy daseinsanalýzy na současné jungovské myšlení a což aplikuje velmi úspěšně právě na díle Jamese Hillmana.

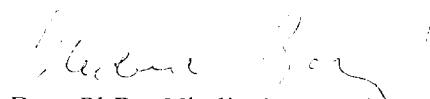
Obsahově je práce rovněž dobře zvládnuta a tematika je proporcionálně vhodně rozvržena. Po formální stránce možno pochválit koncisní citování literatury i odkazování k pramenům. Vytknout je třeba některé překlepy a gramatické chyby: mj. s.4 „Jungovi spisy“, s. 40 „Shelling“ místo Schelling, s.73 „parně“ místo patrně aj. Na s. 32 je vakát. Doporučujeme tyto nedostatky opravit.

V rámci obhajoby doporučujeme, aby doktorand odpověděl na následující otázky.

1. Ztotožňujete se se zařazováním Ericha Neumanna do londýnské (vývojové) školy?
2. Která díla postjungianů byste doporučoval přeložit do češtiny?

Předloženou práci Mgr. Hanuše Šparlinka pokládáme za mimořádně dobře zvládnutou a její tematiku za neobyčejně přínosnou pro obor teorie kultury. Jako takovou ji doporučujeme k obhajobě.

V Praze, 10. ledna 2006

Doc. PhDr. Vladimír Borecký, CSc.